

Overraskelse eller forventning

Den forunderlige tegnede streg der lige om lidt bliver til noget genkendeligt, og det gamle søndagsskolemateriale »flonellografien« der insisterer på gentagelsen. To sognepræster bruger hver deres metode, når de skal fortælle med billeder for konfirmander.

Tegn en bibel-fortælling!

Sognepræst Niels Hviid, Gellerup Kirke, Aarhus

I min undervisning af konfirmander med udviklingshæmning fortæller jeg hver gang en bibelfortælling. Med denne gruppe handler det om at få sat billeder og sanser på. Nogle gange kan jeg genfortælle med illustrationer fra en børnebibel. Eller jeg genfortæller og lader konfirmanderne indgå i et drama, hvor vi alle er Jesu disciple i båden på et oprørt hav, og hvor én bliver spurgt om at være Jesus, der sover i stævnen.

Og nogle gange tegner jeg fortællingen. Jeg sætter fx konfirmanderne på puder tæt på min flip-over og tegner med sprit-tushes i mange forskellige farver.

Jeg opdagede, at det kunne være en mulighed at tegne fortællingen, fordi min kirke- og kulturmedarbejder-kollega (som også deltager i konfirmandundervisningen) af og til har arrangeret lege med konfirmanderne, hvor jeg skulle tegne noget på tavlen, og så skulle konfirmanderne gætte, hvad det var. Der kan opstå en stor koncentration om, hvad der kommer frem på tavlen. Der opstår små samtaler mellem konfirmanderne og deres pædagoger om: »Hvad ligner det?« »Hvad tror du, at det bliver til?« Og stor glæde hos konfirmanderne, når de gætter det! »Ja! Det var en fugl!«

De sanseindtryk og dialoger kan vi tage med ind i bibelfortællingen. Konfirmanderne er med i en dialogisk tilblivelse af billedet. Det giver noget helt andet, end når man bare smækker et færdigt billede fra en børnebibel op på stor-skærmen. Et færdigt billede kan måske være

svært at overskue for denne gruppe. I hvert fald skal et billede lukkes op, og vi må sammen gå på opdagelse i genkendelige motiver, personer og detaljer.

Når jeg tegner, er konfirmanderne med i tilblivelsesprocessen. På den måde bliver det en bekræftende oplevelse for konfirmanderne at være aktive deltagere i tilblivelsen af fortællingen – på en enkel måde, som den enkelte kan mestre.

Helt konkret kan jeg tegne på flere måder. Sprit-tush på en flip-over er nemt, fordi jeg hurtigt kan skifte scene ved at vende det næste papir.

Til sidst kan vi vise hele fortællingen ved at hænge billederne op ved siden af hinanden.

White-board har den fordel, at man kan viske ud, efterhånden som fortællingen tager form, og man behøver ikke tegne hovedpersonerne igen og igen, men kan nøjes med at ændre et ansigtsudtryk eller en håndbevægelse.

Som med al genfortælling gælder det, at det er bedst at kunne fortællingen udenad.

Og det er godt at øve sig på forhånd. Fortællingen skal tilrettelægges. Også grafisk på billedfladen. Så man skal vide, hvad man vil tegne, og den teologiske pointe skal være tydelig for én selv på forhånd.

Når Jesus rider ind i Jerusalem Palmesøndag, kan jeg tegne en kongekrone på hans hoved – og viske den ud på white-boardet igen, for nej, Jesus var ikke en konge med krone på. Og jeg tegner et sværd i hans hånd – og visker det ud igen, for nej, det er ikke den slags magt, han har. Og så tegner jeg et rødt hjerte på hans bryst, for han er kærlighedens konge.

Prøv at tegne! Nogle gange kan vi tegne os til teologiske pointer, som bliver en uventet gave.

Og nogle gange lander de teologiske pointer i deltagerens mund i undren og medrefleksion. Og det er det aller skønneste!

Se en bibelfortælling

Sognepræst Jonas Dean Weisenberg, Allesø og Næsbyhoved-Broby kirker, Odense

Siden 2014 har jeg undervist konfirmander med fysisk og psykisk udviklingshæmning. Det er konfirmander med og uden et verbalt sprog. Det er konfirmander, hvor det visuelt er meget

vigtigt at bibelfortællingerne er godt understøttet af billeder.

Jeg har også erfaret, hvor vigtig gentagelsen er i konfirmationsforberedelsen. Og i det ligger ikke kun, at fortællingen gentages over flere gange, men også at de samme billeder følger den samme bibelfortælling hver gang. Det giver konfirmanderne en mulighed for at byde ind og være med til at kunne fortælle bibelfortællingen, at de kan genkalde den ud fra billederne.

En kollega anbefalende mig et materiale, hun kendte, fra da hun gik i søndagsskole. Jeg indrømmer, at min første tanke var, at et materiale, der har +20 år bag sig, nok ikke vil være så relevant i dag. At der nok er kommet noget nyere, som vil fungere bedre. Men det nyere materiale, som skulle leve op til alle mine krav, fandt jeg dog aldrig. Derimod erfarede jeg, at Flonellografen, som er navnet på søndagsskolematerialet, lige er sagen til mine konfirmander.

Som navnet indikerer, er det lavet af flonel.

Der findes seks baggrunde – alt fra mørk nat til åbent hav til et lille bysamfund. Der er mere end 500 figurer, der kan sættes på og derved skabe billeder til at illustrere enhver bibelfortælling.

Og så holder det på det kriterie, jeg har for mit hold: Det skal være visuelt godt! Det er meget farverige figurer, der følger med, og fra gang til gang kan jeg genskabe de samme billeder og derved sikre, at der for konfirmanderne er den nødvendige gentagelse – også i billederne, efterhånden som vi taler os igennem fortællingen.

I alle mine år som præst har jeg haft konfirmander med særlige behov som en del af min stilling, og tidligt blev jeg præsenteret for sætningen og bogen »Nødvendigt for nogle, godt for alle«. Den sætning har dette materiale klart bekræftet – at de undervisningsgreb, der er nødvendige for nogle, er gode for alle. Alle har glæde af gentagelser, og derfor er Flonellografen, siden jeg blev præsenteret for den, med stor succes også blevet brugt, når sognets børnehaver og børnefamilier kommer til gudstjeneste.